Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University
Vol. 22 No. 1 (January - April 2025) Article ID: e275180

บทความวิจัย / Research Article

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Development of Learning Activities Based on Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain to Promote Khlui Piang Aw Flute Playing Skill of Grade 4 Students

ARTCLEINFO
Article history
Received: June 23, 2024
Revised: April 8, 2025
Accepted: April 18, 2025

ธีรเดช บุญเลิศ[1*], พิทยวัฒน์ พันธะศรี[2] และ ณัฏฐชัย จันทชุม[3]
Theeradej Boonlert[1*], Phitthayawat Thanasri[2]
and Natthachai Chanthachum[3]

ABSTRACT

The aims of this research were: 1) to develop learning activities based on Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain to promote Khlui Piang Aw flute playing skills for grade 4 students to meet the 80/80 criteria; 2) to compare the learning achievement between pre-test and post-test of grade 4 students in the learning activities; 3) to study the Khlui Piang Aw flute playing skills of grade 4 students in the learning activities; and 4) to examine satisfaction of grade 4 students on the learning activities. The sample group of this research was a classroom of 20 of grade 4 students at Nong Tor Witthaya School, Roi Et Primary Educational Service Area Office 1in semester 2 of academic year 2022. The research instruments included: 1) 9 learning activity plans for 14 hours; 2) a 20 items of 4-option multiple-choice learning achievement test; 3) a Khlui Piang Aw flute performance test in 5 areas; and 4) student satisfaction questionnaire on the learning management. Data analysis statistics included mean, standard deviation, percentage and t-test for Dependent Sample.

The research results showed that: 1) the effectiveness of the learning activity plans based on Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain to promote Khlui Piang Aw flute playing skills for grade 4 students was 83.27/81.75, which meets the established criteria, 2) Students in the learning activities achieved significantly higher post-test scores than pre-test scores at a statistical significant level of .05, 3) The Khlui Piang Aw playing skills of students in the learning activities was 77.00 percent, and 4) students' satisfaction with the learning activities in overall was at a high level.

Keywords: Learning Activities Based on Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain, Khlui Piang Aw Playing Skills, Learning Achievement

[1] หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย
M.Ed. (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.
[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย
Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.
[3] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย
Assistant Professor, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.
*Corresponding author; e-Mail address: jakyzato@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์ 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองตอวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน 14 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ จำนวน 5 ด้าน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และสถิติทดสอบ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.27/81.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงอของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 77.00 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดเดวีส์, ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

ดนตรี คือ ลักษณะของเสียงที่ได้รับการจัดเรียบเรียงไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมีแบบแผนชัดเจน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ เพื่อความสุนทรียะ เพื่อการบำบัดรักษา เพื่อการศึกษา และเพื่อให้ร่างกายได้รับความผ่อนคลาย สมองและสติปัญญาได้รับการผ่อนคลาย การศึกษาการปฏิบัติดนตรีถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทางด้านสมองและสติปัญญา (อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง, 2561) กิจกรรมดนตรี เป็นสื่อที่ช่วยในการเรียนรู้ดนตรีของผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและทักษะดนตรี เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนดนตรี เนื่องจากเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ดนตรีได้อย่างมีความหมาย ในการจัดกิจกรรมดนตรีควรคำนึงถึงความเหมาะสมของกิจกรรมกับเพศและวัยของผู้เรียน ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ พัฒนาสาระดนตรี และก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีเป้าหมายหลัก คือ ต้องการพัฒนาคนให้มีศักยภาพ โดยให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือในการปฏิบัติจริง คิดวิเคราะห์เป็น แก้ปัญหารวมกันได้ ซึ่งมีครูเป็นผู้ชี้แนะและจัดทำสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดกับตัวผู้เรียนทั้งในด้านกระบวนการต่าง ๆ ให้ผู้เรียนหาความรู้ได้ตามความถนัด ตามความสารมารถตามความต้องการของผู้เรียน และให้เรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งจะส่งผลให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีการกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีจินตนาการทางด้านศิลปะ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กระทรวงวัฒนธรรมได้มีการกำหนดนโยบายให้นักเรียนเล่นดนตรีไทยเป็นอย่างน้อยคนละ 1 ชนิดภายใน 5 ปี เพื่อไม่ให้เครื่องดนตรีไทยสูญหาย และยังช่วยเยียวยารักษาจิตใจให้เด็กมีสมาธิและเป็นความรู้ติดตัวโดย พล.อ.ธนศักดิ์ ปฏิมาประกร รองนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า นโยบายนี้ ไม่ได้ต้องการให้เด็กเล่นดนตรีเก่งถึงขนาดมืออาชีพ แต่ต้องการให้เด็กเล่นเครื่องดนตรีไทยเป็นเพื่อเป็นการอนุรักษ์ให้ดนตรีไทยไม่สูญหาย และยังเป็นการเยียวยาจิตใจ ฝึกให้เด็กมีสมาธิ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และยังเป็นการเผยแพร่ภูมิความรู้เกี่ยวกับดนตรีไทย การจัดการเรียนการสอนการเป่าขลุ่ยเพียงออ ซึ่งจัดเป็นเครื่องดนตรีไทยโบราณชนิดหนึ่ง เป็นเครื่องดนตรีที่จะต้องใช้ทักษะเฉพาะในการเป่า เช่น การเป่าเสียงสั้น การเป่าเสียงรัว การเป่าเสียงโหย การพร้อมนิ้ว การเป่าเสียงควง และการระบายลม เป็นต้น (ปัญญา รุ่งเรือง, 2546)

โรงเรียนหนองตอวิทยาซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนประชากรรวมทั้งหมด 108 คน มีนักเรียนแต่ละห้องประมาณ 10-20 คน โรงเรียนหนองตอวิทยามีข้อจำกัดเรื่องเครื่องดนตรี ทั้งเครื่องดนตรีสากลและดนตรีไทย จึงส่งผลให้มีข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ (ดนตรี) ซึ่งนักเรียนในช่วงประถมศึกษาจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ (ดนตรี) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐาน มีชั่วโมงเรียนเพียง 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในการสอนวิชาดนตรี ผู้วิจัยได้สอนในเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ และพบปัญหาว่า ผู้เรียนยังไม่มีพื้นฐานการเป่าขลุ่ยเพียงออ เนื่องจากที่ผ่านมาผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะในเรื่องของทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในการปฏิบัติดังกล่าว นักเรียนบางคนมีความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออได้โดยอาจเกิดจากความชอบ แต่ยังขาดองค์ความรู้พื้นฐาน หลักการบรรเลงและหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเป่าขลุ่ยและปฏิบัติการเป่าขลุ่ยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามหลักของการเป่าขลุ่ยเพียงออ ในขณะเดียวกันผู้เรียนบางส่วนขาดความสนใจในการเรียนการสอน ขาดความกระตือรือร้น และเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการเป่าขลุ่ยเพียงออ ทำให้ขาดความสนใจที่จะฝึกฝนและพัฒนา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นรูปแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการกระทำการลงมือปฏิบัติจริง ผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของผู้เรียนได้เหมาะสมที่สุด ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย โดยทั้งหมดนี้ต้องเริ่มปฏิบัติจากง่ายไปหายาก หลักการบรรเลงและหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเป่าขลุ่ยและปฏิบัติการเป่าขลุ่ยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามหลักของการเป่าขลุ่ยเพียงออ ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีสนใจและกระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนการเป่าขลุ่ยเพียงออ และสนใจที่จะฝึกฝนและพัฒนาการเรียนเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยปฏิบัติทักษะย่อยให้ได้ก่อนจึงจะนำทักษะทั้งหมดมาเชื่อมโยงกัน (วันวิสาข์ ภูมิสายดอน, 2561) ในระหว่างขั้นตอนการฝึกทักษะย่อยแต่ละส่วนนั้น ครูผู้สอนจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัตินั้นให้นักเรียนดู ก่อนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตาม เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนสามารถปฏิบัติได้แล้ว จึงสอนเทคนิค วิธีการที่จะช่วยให้ปฏิบัติได้รวดเร็วและมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนฝึกทักษะย่อยที่เป็นองค์ประกอบย่อยทั้งหมดแล้ว จึงนำประสบการณ์ย่อยเหล่านั้นมาสู่การปฏิบัติที่เต็มรูปแบบ (ทิศนา แขมมณี, 2559)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีความสนใจในการพัฒนาทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อใช้เป็นกิจกรรมและนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นกิจกรรมการฝึกทักษะปฏิบัติที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นไปในทางปฏิบัติ โดยมีการแบ่งการปฏิบัติออกเป็นแบบฝึกปฏิบัติย่อยเพื่อให้ง่ายต่อการฝึกฝนแก่ผู้เรียน นำมาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเป็นการปฏิบัติใหญ่ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการปฏิบัติ และพัฒนาทักษะการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการบรรเลงดนตรีจะมีทั้งเทคนิคและทฤษฎีดนตรีที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จะสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนดนตรี และการพัฒนาทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออให้มีความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์
3. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์

วิธีการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน โรงเรียนหนองตอวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กรอบแนวคิด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 แผน 14 ชั่วโมง ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ เหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.31-0.69 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.36-0.82 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.92
3. แบบวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ โดยใช้แบบประเมินรูบริคส์สกอร์ จำนวน 5 ด้าน แบ่งเป็น 4 อันดับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.31-0.69 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.36-0.82 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ เท่ากับ 0.92
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 ข้อ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ เท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศกลุ่มเป้าหมายเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีวัดและประเมินผลการทดลอง

2. ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ แล้วตรวจบันทึกคะแนน

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ระบุไว้ในกิจกรรม การพัฒนาทักษะการป่าขลุ่ย ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 แผน รวม 14 ชั่วโมง ประเมินพิจารณาให้คะแนนตามเกณฑ์และบันทึกคะแนน

4. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอนให้ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน แล้วบันทึกคะแนนที่ได้เพื่อเป็นคะแนนหลังการทดลอง

5. นำผลคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี ผลคะแนนวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออและผลคะแนนความพึงพอใจมาวิเคราะห์วิธีการทางสถิติเพื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน สรุปอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรม การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยใช้สูตร t-test (dependent Sample)

3. ศึกษาทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยหาค่าร้อยละ

4. หาค่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ระบุไว้ในกิจกรรมการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ เป็นขั้นที่ผู้วิจัยสาธิตให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยผู้วิจัยได้สาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกิน ปกติ ก่อนการสาธิต ผู้วิจัยให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต และชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิต หรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้วิจัยให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้วิจัยจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้ เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้วิจัยแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น บุคลิกภาพ ความถูกต้องแม่นยำ การควบคุมเสียง การควบคุมจังหวะ ความไพเราะ ทำได้เร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติ แต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง ให้มีบุคลิกภาพในการจับขลุ่ยเพียงออ ความถูกต้องแม่นยำ การควบคุมเสียง การควบคุมจังหวะ ความไพเราะ จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

บันทึกผลที่ได้จากการประเมินทักษะการเรียนให้คะแนนตามเกณฑ์และบันทึกคะแนน ให้จัดรวบรวมลงในสมุดบันทึกพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ระบุไว้ในกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ย ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 แผน รวม 14 ชั่วโมง ดังนี้

1. แผนกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.07/81.75 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของประบวนการ (E1)	140	2326	116.30	4.26	83.07
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	40	400	32.70	2.66	81.75
ประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ 83.07/81.75					

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 83.07/81.75 แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	8.75	1.07	19	36.57	.00*
หลังเรียน	20	16.85	0.93			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P<0)

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 77.00 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	การประเมิน					รวม (20)	ร้อยละ
	บุคลิกภาพ	ความถูกต้องความแม่นยำ	การควบคุมเสียง	การควบคุมจังหวะ	ความไพเราะ		
1	4	3	3	2	3	15	75.00
2	4	3	3	3	3	16	80.00
3	4	3	2	3	3	15	75.00

(ต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เลขที่	การประเมิน					รวม (20)	ร้อยละ
	บุคลิกภาพ	ความถูกต้องความแม่นยำ	การควบคุมเสียง	การควบคุมจังหวะ	ความไพเราะ		
4	4	2	3	2	3	14	70.00
5	4	3	3	3	2	15	75.00
6	4	3	3	3	2	15	75.00
7	4	3	3	3	3	16	80.00
8	4	3	3	3	3	16	80.00
9	4	3	4	4	4	19	95.00
10	4	4	4	3	4	19	95.00
11	4	3	4	2	3	16	80.00
12	4	3	3	2	3	15	75.00
13	4	2	3	3	3	15	75.00
14	4	3	2	3	3	15	75.00
15	4	2	3	3	2	14	70.00
16	4	2	3	3	2	14	70.00
17	4	3	3	2	2	14	70.00
18	4	3	3	2	2	14	70.00
19	4	2	3	3	3	15	75.00
20	4	3	3	3	3	16	80.00
รวม	80	56	61	55	56	308	77.00
$\bar{X}$	4.00	2.80	3.05	2.75	2.80	15.40	77.00
S.D.	0.00	0.52	0.51	0.55	0.62	1.43	7.15
ร้อยละ	100.00	70.00	76.25	68.75	70.00	77.00	77.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 77.00 อยู่ในเกณฑ์ระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 แบ่งออกตามตามระดับ อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก คือ ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และอยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือ ตั้งแต่ร้อยละ 65-79 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้านในการประเมินพบว่า ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 100.00 ด้านความถูกต้องความแม่นยำ อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 70.00 ด้านการควบคุมเสียง อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 76.25 ด้านการควบคุมจังหวะ อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 68.75 ด้านความไพเราะ อยู่ในเกณฑ์ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 70.00

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ครูอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออได้อย่างเข้าใจ	4.40	1.05	มาก
2. ครูสาธิตการบรรเลงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนดูได้อย่างเข้าใจง่าย	4.70	0.47	มากที่สุด
3. นักเรียนมีความสนใจในการสาธิตการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของครูเป็นอย่างดี	4.60	0.60	มากที่สุด
4. ครูสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติทักษะย่อยทีละทักษะ	4.65	0.49	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะตามที่ครูสาธิตให้ดูได้	4.30	1.08	มาก
6. นักเรียนมีความเข้าใจในการปฏิบัติทักษะย่อยทีละทักษะ	4.55	0.69	มากที่สุด
7. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะด้วยตนเองทีละขั้น	4.35	0.93	มาก
8. ครูมีการทบทวนทักษะย่อยอีกครั้งเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น	4.15	1.14	มาก
9. นักเรียนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติทักษะย่อยได้ด้วยตนเอง	4.25	1.25	มาก
10. ครูผู้สอนแนะนำเทคนิค วิธีการ ข้อสังเกต เพื่อให้นักเรียนนำไปฝึกปฏิบัติ	4.65	0.49	มากที่สุด
11. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำของครูผู้สอนได้	4.40	0.88	มาก
12. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.60	0.50	มากที่สุด
13. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะปฏิบัติย่อยหลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ	4.55	0.69	มากที่สุด
14. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อยทั้งหมดได้ด้วยด้วยตนเอง	4.45	0.83	มาก
15. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อทักษะการปฏิบัติการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออตามแนวคิดของเดวีส์	4.50	0.83	มาก
เฉลี่ย	4.47	0.76	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.47, S.D.=0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนความพึงพอใจสูงสุด เรียงตามลำดับ ดังนี้ ครูสาธิตการบรรเลงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนดูได้อย่างเข้าใจง่าย ($\bar{X}$=4.70, S.D.=0.47) ครูสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติทักษะย่อยทีละทักษะ ($\bar{X}$=4.65, S.D.=0.49) และครูผู้สอนแนะนำเทคนิค วิธีการ ข้อสังเกต เพื่อให้นักเรียนนำไปฝึกปฏิบัติ ($\bar{X}$=4.65, S.D.=0.49)

อภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แผนกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.07/81.75 ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้ เนื่องมาจากแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการนำแผนกิจกรรมการเรียนรู้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับระดับของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติทำให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ ฝึกจนเกิดความชำนาญขึ้นตามลำดับ อีกทั้งการจัดการแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะกับวัยของผู้เรียน กิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าปกติและได้มี

เวลาฝึกปฏิบัติในเวลาเรียนที่มีครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำได้ตลอดเวลา ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เพิ่มมากขึ้น และจากการสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ เกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถปฏิบัติได้ตามกำหนด ส่งผลให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของไพฑูรย์ ปัจฉิม (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เพื่อพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเป่าขลุ่ยเพียงออ ตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) เพื่อการพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.82/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมากจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่ขั้นเริ่มต้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ และจากการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามขั้นตอนแต่ละขั้นอย่างช้า ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับกระบวนการคิดและการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดและความแม่นยำในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเนื้อหาที่จัดให้ผู้เรียนมีความเหมาะสมกับวัย ความยากง่ายของเพลงที่ให้ผู้เรียนปฏิบัตินั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ผู้สอนยังมีการสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติไปอย่างช้า ๆ จนผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ เมื่อผู้เรียนรู้สึกถึงความยากง่ายที่เหมาะสมและสามารถฝึกปฏิบัติต่อได้ด้วยตนเองแล้วจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจที่จะฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของวานิช ชินโคตร (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 77.00 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะของผู้เรียนในด้านของการปฏิบัติ การะกระทำหรือการแสดงออกในแบบต่าง ๆ โดยอาศัยหลักการที่ว่า ทักษะส่วนใหญ่นั้นจะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงกันไปเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเป่าขลุ่ยที่เป็นไปตามขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถปฏิบัติได้ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนเริ่มสาธิตวิธีการตั้งแต่วิธีการจับขลุ่ยที่ถูกต้องไปจนถึงการเป่าลมไล่โน้ตทุกตัวให้ผู้เรียนปฏิบัติตามอย่างช้า ๆ จนผู้เรียนสามารถเป่าลมไล่โน้ตได้แล้วนั้น ถึงสาธิตวิธีการเป่าโน้ตตามเพลงที่กำหนดไว้ โดยเป็นไปตามขั้นตอนอย่างช้า ๆ และให้ผู้เรียนทบทวนและฝึกปฏิบัติอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธชัย เหลาทอง และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์อยู่ในระดับดี ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาตรา 3 ใน 5 โดยมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 96.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 และไพฑูรย์ ปัจฉิม (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เพื่อพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ตามทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยใช้รูปแบบการฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3 จากมาตร 5 ระดับ และนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 99.52 สูงกว่าร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ครูผู้สอนสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติ แนะนำวิธีการอย่างถูกต้องเหมาะสม และเมื่อพิจารณาเป็น

รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีมากและระดับดีทุกข้อ อาทิ ครูสาธิตการบรรเลงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนดูได้อย่างเข้าใจง่าย ครูสาธิตขั้นตอนการปฏิบัติทักษะย่อยทีละทักษะตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นการเป่าขลุ่ยไปจนถึงผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างชำนาญ อีกทั้งครูผู้สอนมีการแนะนำเทคนิค วิธีการต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างราบรื่น การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ไม่สร้างความกดดันให้กับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป่าขลุ่ยมาก่อน การที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนได้เริ่มเรียนรู้ตั้งแต่ขั้นตอนการจับขลุ่ยและค่อย ๆ ปรับระดับความยากขึ้นทีละน้อยโดยที่ผู้เรียนปรับตัวไปเรื่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกชอบการฝึกปฏิบัติ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธชัย เหลาทอง และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกันจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้มากขึ้นในด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติ ผู้สอนสามารถนำวิธีการดังกล่าวไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของผู้เรียนได้

2. ครูผู้สอนควรนำกระบวนการ หรือทักษะการปฏิบัติในการเป่าขลุ่ยเพียงออ ที่หลากหลายมาใช้กับผู้เรียนได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองและสามารถฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ที่เริ่มปฏิบัติจากง่ายไปหายาก หลักการบรรเลงและหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ วิธีการเป่าขลุ่ยและปฏิบัติการเป่าขลุ่ยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามหลักของการเป่าขลุ่ยเพียงออ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีสนใจและกระตือรือร้นไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนการเป่าขลุ่ยเพียงออ และสนใจที่จะฝึกฝนและพัฒนาการเรียนเป่าขลุ่ยเพียงออ ต่อการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และฝึกปฏิบัติของผู้เรียนมาใช้นอกชั้นเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีไทยโดยใช้แนวคิดของเดวีส์กับการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีไทยโดยการใช้แนวคิด หลักการหรือทฤษฎีของนักการดนตรีท่านอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลของการสอนปฏิบัติทักษะทางดนตรี

2. ควรมีการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้การช่วยเหลือผู้เรียนตามความต้องการของผู้เรียนได้ตรงประเด็น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2540). *กิจกรรมดนตรีสำหรับครู.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญญา รุ่งเรือง. (2546). *ประวัติการดนตรีไทย.* ไทยวัฒนาพาณิช.

ไพฑูรย์ ปัจฉิม. (2565). *การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เพื่อพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* โรงเรียนวัดป่าไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.

ยุทธชัย เหลาทอง และ ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2564). การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, *11*(2), 57–67.

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 5ขั้น (5STEPs) ร่วมกับแผนผังความคิด. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, *7*(2), 541-552.

วันวิสาข์ ภูมิสายดอน. (2561). *การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วานิช ชินโคตร. (2564). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. โรงเรียนเทศบาลนาเชือก.

อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง. (2561). ศึกษาปัญหา และอุปสรรคต่อการเรียนวิชาดนตรีตะวันตก 3 (ทรอมโบน). *วารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการวิจัย และงานสร้างสรรค์*, *5*(1), 250-264.